

BIOGRAFIA CZESŁAWA CZYPICKIEGO

Opracował: **Stefan Kaźmierczak**

Czesław Czipicki urodził się 18 lipca 1855 roku w Pakosławiu koło Lwówka /dawny powiat Nowy Tomyśl woj. Poznańskie/ jako syn nadleśniczego Wojciecha i Anieli z Kłosów.

Gimnazjum ukończył w Braniewie a następnie prawo we Wrocławiu. Aplikował w Gnieźnie, Poznaniu i Jastrowiu. Do Koźmina przybywa 1 listopada 1885 roku. Pracuje jako adwokat i notariusz. Rozpoczyna działalność w lokalnych stowarzyszeniach.

W dniu 22 czerwca 1889 roku z grupą entuzjastów pieśni z Towarzystwa Przemysłowego zakłada Towarzystwo Śpiewacze w Koźminie obejmując funkcję pierwszego prezesa i dyrygenta. Działa w Towarzystwie Przemysłowym. Podczas IV Zjazdu Śpiewaków Polskich 27 lipca 1891 roku w Ostrowie Wlkp. wskazuje na obowiązujące przepisy prawne i proponuje powołanie osobnej komisji mającej się zająć opracowaniem ustaw i form organizacyjnych powstania związku śpiewaczego. Powołano 7 – osobową komisję w skład, której wchodzi mecenas Czipicki. Na podstawie opracowanych przez komisję dokumentów w dniu 5 marca 1892 roku na zjeździe w Poznaniu powstaje Związek Kół Śpiewackich Polskich na Wielkie Księstwo Poznańskie. Jego pierwszym prezesem zostaje Czesław Czipicki. Funkcję tę pełnił prawie 13 lat, tj. do 1905 roku. W 1895 roku doprowadził do powstania Związku Towarzystw Przemysłowych w Poznańskim. W roku 1896 wraz z Władysławem Wyszyńskim, Janem Ambroszkiewiczem i Janem Dychtowiczem założył w Koźminie Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół”. W dniach 16 i 17 sierpnia 1905 roku podczas pobytu w Kudowie pisze pracę zatytułowaną: „Historyczny pogląd na rozwój Związku Kół Śpiewackich od czasu jego założenia do 20 sierpnia 1905 roku i Sprawozdanie za czas od 10 kwietnia 1904 roku do 20 sierpnia 1905 roku”.

W dniu 9 marca 1905 roku zmarł ojciec Czipickiego - Wojciech Czipicki. Pochowany został w Koźminie na cmentarzu przy ulicy Poznańskiej. Grobem opiekują się członkowie koźmińskiego chóru.

Czesław Czipicki należał również do współzałożycieli poznańskiego Banku Parcelacyjnego oraz działał z założonym w 1905 roku Towarzystwie „Straż”.

W czasie strajku szkolnego dzieci koźmińskich w latach 1906/1907 należał do tajnego komitetu niosącego pomoc rodzinom represjonowanym przez władze pruskie. Do rozwoju strajku przyczyniły się drukowane kartki z napisem: „Moje dziecko nie będzie odpowiadać na lekcji religii po niemiecku, bo nie zna dostatecznie języka niemieckiego”. Kartki te, rozpowszechniał i doręczał tajny komitet do którego wchodził m. in.: ks. Łukomski, mec. Czesław Czipicki, Jan Kubacki, Sylwester Podlewski, Styburski Apolinary, Kaczmarek Szymon. Brał udział w tajnym nauczaniu języka polskiego, literatury i historii ojczystej. Za przynależność do polskich organizacji społecznych ukarany został karą pieniężną przez Sąd Administracyjny

w Berlinie. W latach 1899 – 1901, 1912, 1913 jest członkiem Rady Miejskiej. W roku 1909 znajduje się w składzie Komisji Szkolnej Wyższej Szkoły Miejskiej w Koźminie.

W 1917 roku zostaje wybrany Przewodniczącym Rady Miejskiej w Koźminie. Z Koźmińskim chórem związany był 28 lat, tj. do 1917 roku kiedy reprezentował go na uroczystości 25 – lecia Związku Kół Śpiewackich w Poznaniu. Pod koniec I Wojny Światowej zaangażował się w działalność niepodległościową. W listopadzie 1918 roku został doradcą niemieckiego koźmińskiego landrata w sprawach dotyczących urzędu ziemskiego.

W II połowie listopada 1918 r. z polecenia Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu dotychczasowy Komitet Obywatelski w Koźminie przekształcił się w Powiatową Radę Ludową pod przewodnictwem mecenasa Czesława Czypickiego.

Zostaje wybrany reprezentantem powiatu koźmińskiego do polskiego Sejmu Dzielnicowego, który obradował w Poznaniu w dniach 3 – 5 grudnia 1918 roku. W 1918 roku współpracuje w opracowaniach instrukcji działalności harcerskiej w Koźminie. Po 38 latach pobytu w Koźminie w roku 1920 przenosi się do Poznania, gdzie objął stanowisko Prezesa Senatu Administracyjnego Sądu Apelacyjnego a następnie notariusza. Związał się z nielicznym ugrupowaniem Stronnictwem mieszczańskim o poglądach liberalnych.

Zmarł 15 października 1926 roku o godz. 10.00 w swoim mieszkaniu przy ul. Wały Wazów 3a w Poznaniu. Miał 71 lat. Pogrzeb odbył się 18 października 1926 roku. Nabożeństwo żałobne odprawiono w kościele św. Floriana na Jeźyczach, skąd udano się na cmentarz Św. Marciński przy ul. Bukowskiej. Pieśń nad grobem wykonały Towarzystwo „Sokół” i „Harmonia”. W pogrzebie wzięła udział delegacja koźmińskiego chóru ze sztandarem.

Cmentarz przy ul. Bukowskiej został zlikwidowany. W dniu 12. 05. 1942 roku nastąpiła ekshumacja na cmentarz przy obecnej ulicy Samotnej na obrzeżach dzielnicy Świerczewo. Są tam 2 groby nr 2525 I rząd 14 pole. Niestety cmentarz jest w stanie dewastacji, tablice prawdopodobnie skradziono i trudno ustalić właściwy grób. Czesław Czypicki żonaty był z Marią Kawczyńską, którą miał 6 – cioro dzieci: Bolesława, Halinę, Janinę, Witolda, Mariana i Wiesławę.

W dniu 18 lutego 1938 roku na ostatnim Walnym Zebraniu Koźmińskiego Koła Śpiewaczego przed wybuchem II Wojny Światowej podjęto uchwałę, aby koło nosiło imię Czesława Czypickiego.

W dniu 28 marca 1985 roku Rada Miejska w Koźminie nadała jednej z ulic nazwę Czesława Czypickiego.

W dniu 6 lutego 2000 r. na zakończenie obchodów 110 rocznicy powstania Koła Śpiewaczego w Koźminie dla przypomnienia i utrwalenia pamięci Czesława Czypickiego odsłonięto tablicę pamiątkową na budynku Miejsko – Gminnego Ośrodka Kultury przy ulicy Boreckiej 18, w którym w przeszłości i obecnie odbywają się uroczystości śpiewacze i kulturalne. W dniu 16 czerwca 2014 r. w ramach jubileuszu 125- lecia chóru na grobie śp. Wojciecha Czypickiego zamontowano

tablicę pamiątkową z informacją o miejscu spoczynku Czesława Czypickiego patrona koźmińskiego chóru.